

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 315
din 21.05.2008**

Dosar nr.: 279/2008

Petiția nr.: 5190/03.04.2008

Petent: D G L

Obiect: discriminare instituită prin prevederile legii nr. 42/1996 prin care se anulează dreptul petentului câștigat prin participarea la Revoluție

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. D G L , domiciliat în

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentului vizează discriminarea instituită, în opinia sa, prin prevederile legii nr. 42/1996, care anulează dreptul petentului câștigat prin participarea la Revoluție.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul susține că, deși a participat activ la Revoluția din 1989, nu a beneficiat de certificatul de revoluționar, și implicit de drepturile acordate în baza acestuia.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările

ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 5708 din 15.04.2008 a fost citat petentul, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 13.05.2008. La termen petentul nu s-a prezentat.

4.3. Prin adresa înregistrată cu nr. 7099 din 19.05.2008, petentul a depus o declarație pe propria răspundere prin care atestă participarea la Revoluția Româna din anul 1989, făcând parte din grupa de ordine și intervenție la stația de metrou Universitate împreună cu alte persoane și depune înscrisori doveditoare, în speță fotografii.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Prin petitia înregistrată cu nr. 5190 din 03.04.2008, petentul arată că în perioada 22 - 30 decembrie 1989 a făcut parte din grupa de ordine și intervenție de la stația de metrou Universite și nu a reușit să obțină certificatul de revoluționar. În acest sens, petentul invocă prevederile Legii nr. 42/1996, în opinia sa, având caracter discriminatoriu.

5.1.2. Petentul susține că legea susmenționată îi anulează un drept pe care l-a câștigat prin participarea la Revoluția din 1989 și interzice persoanelor aflate în situația sa, care nu au depus dosarul până în 1996, beneficiul drepturilor câștigate în stradă, în perioada luptelor din decembrie 1989.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că sesizarea petentului vizează discriminarea instituită, în opinia sa, prin prevederile legii nr. 42/1996, care anulează dreptul petentului câștigat prin participarea la Revoluție.

7.1. **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactată, Colegiul director observă că petentul sesizează caracterul discriminatoriu, în opinia sa, a prevederilor legii nr. 42 din 1996, care „practic anulează un drept pe care l-a câștigat prin participarea la Revoluție” În opinia petentului, „această lege interzice celor ca mine (n.n. petentul) care nu au depus dosarul până în 1996, dreptul câștigat în stradă....concretizat prin obținerea certificatului de revoluționar”.

7.6. Luand act de aceste susțineri care sunt corelative fondului petiției, Colegiul director constată că Legea nr. 42 din 1996 publicată în Monitorul Oficial nr. 109 din 29 mai 1996 privește integrarea sistemului de asigurări sociale și pensii ale cineaștilor în sistemul asigurărilor sociale de stat. Or, în mod vădit eronat, petentul își fundamentează susținerile pe prevederile legii nr. 42 din 1996. Față de obiectul petiției și actul normativ indicat, Colegiul Director este de opinie că nici o împrejurare concretă de natură a reține o circumstanță ipso facto

indusă în privința petentului în raport cu persoane aflate în situații similare, prin care acesta este tratat în mod diferit, și care are ca scop sau ca efect atingerea unui drept prevăzut de lege, în sensul incidenței prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, nu poate fi analizată în raport cu prevederile legii nr. 42 din 1996.

7.7. Or, în cauză criticile și susținerile petentului nu pot fi primite devreme ce legile se publică în Monitorul Oficial al României (partea I) după ce au fost adoptate de parlament cu respectarea procedurii stabilite, inclusiv promulgarea lor de către Președinte. Prin publicarea legii există prezumția că ea devine cunoscută de către subiectele de drept beneficiare ale drepturilor prevăzute de lege cât și de cele care sunt chemate să o respecte, nimeni neputând invoca în apărarea sa nerecunoașterea legii pentru actele și faptele cu conținut juridic pe care le-a săvârșit, potrivit principiului „nemo censetur ignorare legem”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența O.G. nr. 137/2000, republicată.
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. o copie a hotărârii se va transmite petentului D G L domiciliat în Bd.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 12.06.2008

Red. D.G., Tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

